

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.69/2025/20. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. november 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2025. május 15. napján kihirdetett, 21.B.21/2025/51. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. vádlottak terhére megállapított társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés (3) bekezdés) és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette (Btk. 184. § (1) bekezdés (2a) bekezdés) egységesen társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, és (3) bekezdés) minősül.

Ezért a bíróság – a halmazati büntetésre történő utalás mellőzésével – a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát Terhelt1 I.r. vádlott esetében 7 (hét) évre, Terhelt2 II.r. vádlott esetében 5 (öt) évre, Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében 5 (öt) évre súlyosítja azzal, hogy II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház.

A bíróság a vádlottak részére kiadni rendelt mobiltelefonokat I.r. és III.r. vádlott esetében a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség, míg a II.r. vádlott tekintetében a bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

A bíróság felhívja a vádlottak figyelmét arra, hogy ha a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszik át a részükre kiadandó dolgokat, azok az állam tulajdonába kerülnek.

A Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés tartamába a 2025. május 16. napjától 2025. november 27. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt is beszámítja akként, hogy öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg, a beszámítás után fennmaradó tartamot egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 42.000,- (negyvenkettőezer) Ft bűnügyi költség viselésére Terhelt1 I.r. vádlott köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék a 2025. május 15. napján megtartott előkészítő ülés alapján meghozott és kihirdetett, 21.B.21/2025/51. számú ítéletével Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak bűnösségét egyaránt társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés (3) bekezdés), valamint társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében (Btk. 184. § (1) bekezdés (2a) bekezdés) állapította meg, ezért Terhelt1 I.r. vádlottat halmazati büntetésül 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottakat pedig 4-4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4-4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy valamennyi vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt, I.r. vádlott vonatkozásában 25.764.000,- Ft, valamint 5.305,- Euro erejéig, míg III.r. vádlott vonatkozásában 357.000,- Ft, továbbá 400,- Euro erejéig vagyoneklobzást rendelt el. Elkobzás, továbbá a lefoglalás megszüntetése és kiadni rendelés, valamint megsemmisíteni rendelés útján rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjелеk további sorsáról, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség vádlottak általi részben egyetemlegesen, részben külön-külön történő viseléséről.

[3] A fenti ítélet ellen az ügyész mindhárom vádlott terhére súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést, míg Terhelt1 I.r. vádlott védője, II.r. és III.r. vádlottak és védőik enyhítés érdekében terjesztettek elő jogorvoslati kérelmeket.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.50/2025/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva a védelmi jogorvoslati kérelmeket nem tartotta alaposnak.

Rámutatott arra, hogy a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel korlátozott, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályoknak megfelelően tartotta meg az előkészítő ülést, és fogadta el a vádlottak bűnösségét beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatát. A tényálláshoz kötöttségből adódóan az ítéleti tényállás a vádirati tényállással egyezően rögzült.

A vádlottak bűnösségének megállapítására törvényesen került sor, az időközbeni jogszabályváltozásra figyelemmel azonban a minősítés változtatásra szorul, ugyanis a vádlottak terhére rótt, a korábbi szabályozás szerint kábítószernek és új pszichoaktív anyagnak minősülő anyagok a jelenlegi szabályozás szerint már egységesen kábítószernek minősülnek, így a hozzájuk kapcsolódó elkövetői magatartások nem alkotnak halmazatot, az elbíráláskori Btk. fentiekre figyelemmel a vádlottakra nézve kedvezőbb elbírálást jelent.

[5] A büntetés kiszabása körében arra hívta fel a figyelmet, hogy további súlyosító körülmények is értékelendők, így I.r. és III.r. vádlott rendszeres kábítószerfogyasztó volt, I.r. vádlott a lelepleződését követően is gátlástalanul folytatta a bűnös tevékenységét, a vezető szerepe mellett további súlyosító körülmény a másokat bűnbe sodró szerepe. Mindemelllett valamennyi vádlott vonatkozásában súlyosító tényezőként értékelendő a jelentős mennyiség alsó határának 52-53-szorosát kitevő mennyiség, emellett a tettenérésre is figyelemmel a terhelti beismerő vallomásoknak önmagában csekély az enyhítő nyomatéka.

A megváltoztatott minősítés mellett az irányadó középérték mindhárom terhelt vonatkozásában 12 év 6 hónap, a bűncselekmény absztrakt és konkrét tárgyi súlya is kiemelkedő, így az ügyészség mindhárom vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt.

Miután II.r és III.r. vádlottak az előkészítő ülésen munkavégzésről és rendszeres jövedelemről nyilatkoztak, II.r. vádlottnak pedig ingóvagyonra is van, a pénzbüntetés kiszabásának törvényi feltételei fennállnak.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülmények nem indokolják II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását.

[6] A fentiekre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a vádlottak terhére rótt cselekményeket az ítéltábla társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntették (Bt. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) minősítse, mindhárom vádlott szabadságvesztés büntetésének és a közügyektől eltiltás mellékbüntetésének a tartamát emelje fel, a szabadságvesztés végrehajtását II.r és III.r. vádlott vonatkozásában is fegyházban rendelje végrehajtani, II.r. és III.r. vádlottakat pénzbüntetésre is ítélje, mellőzze a halmazati büntetésre utalást, a vádlottaknak kiadandó mobiltelefonokat a bűnügyi költség biztosítására tartsa vissza, és a kiadandó dolgok vonatkozásában megfelelően tüntesse fel határozatában az érintettek ezzel összefüggő figyelmeztetését a Be. 321. § (5a) bekezdés alapján.

Az időbeli hatállyal kapcsolatos indokolással történő kiegészítést és a büntetés kiszabási körülmények korrekcióját követően egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[7] A fellebbezéseik írásbeli indokolásában mindhárom vádlott védője a védenek vonatkozásában fennálló nyomatékony enyhítő körülményekre hívták fel a figyelmet, így a terhelt időközben jelentősen megromlott egészségi állapotára, egészségkárosodására, a tárgyalásról való lemondás tényére és a megbánást is tükröző beismerő vallomásuk előterjesztésére, az időmúlásra, a hatóságokkal történő együttműködésre, arra a körülményre, hogy már hosszabb ideje nem indult ellenük büntető eljárás. II.r. és III.r. vádlottak védői hivatkoztak arra is, hogy a cselekményükben az egyértelmű vezető szerep I.r. vádlotté volt, akinek cselekvősege hiányában a társai meg sem tudták volna valósítani a terheltre rótt cselekményeket.

Fentiek alapján valamennyi védő az elsőfokon kiszabott joghátrányt eltúlzottnak tartotta, álláspontjuk szerint az eljáró bíróságnak nem kellő súllyal értékelte a rendelkezésre álló különös méltánylást érdemlő körülményeket, valamint azt, hogy a fokozatosság és a belső arányosság figyelembevételével a büntetési célok – különösen II.r. és III.r. vádlottak tekintetben – az elsőfokon alkalmazottnál mérsékeltebb tartamú szabadságvesztések kiszabásával is elérhetőek.

A fellebbviteli nyilvános ülésen előadott perbeszédekben a vád és a védelem képviselői fenntartották az írásban már kifejtett álláspontjukat, az enyhítésre irányuló indítványaik mellett I.r. vádlott védője kifogásolta, hogy a védencét érintő vagyonekbevonás vonatkozásában az elsőfokú határozat nem tartalmaz megfelelő indokolást a kiterjesztett vagyonekbevonás alkalmazhatóságát illetően, a II.r. vádlott az I.r. terheltet érintő vagyonekbevonással összefüggésben azt hangsúlyozta, hogy a Be. 565. § (2) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság nem szabhatott ki súlyosabb büntetést, illetőleg nem alkalmazhatott volna súlyosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetőleg az 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz.

Utolsó szó jogán tett felszólalásaikban a vádlottak csatlakoztak a védőik által előadottakhoz, I.r. vádlott hivatkozott arra, hogy a letartóztatásból történő szabadulását követően az egészségi állapotában drasztikus romlás következett be, azt megelőzően 12 éve nem volt büntetve, valójában soha nem fogyasztott kábítószer, ezt az eljárás során lefolytatott egyik vizsgálatának eredménye is igazolja, 2024 áprilisában került sor az életmentő gyomorműtétére, összességében pedig 13 hónapig volt előzetes fogvatartásban, amelynek körülményei erősen megviselték.

A II.r. vádlott a történetek miatti sajnálkozásának adott hangot, az előzetes fogvatartás jelentősen megviselte pszichésen is, azóta rémálmok gyötrik, valójában soha nem tartotta fenn magát bűncselekmények elkövetéséből, a jelen ügy kipattanása előtt is folyamatosan dolgozott, most is munkát végez, jelenleg két állása is van. A III.r. vádlott ugyancsak hivatkozott arra, hogy szabadulását követően elhelyezkedett, megfelelő munkája van, az előzetesben töltött idő pedig rendkívül megviselte fizikálisan és pszichésen is, az enyhítő körülmények jelentősebb nyomatékára figyelemmel az elsőfokon kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[8] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla a Be. 580. § (2) bekezdésében, az 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3), (5) és (7) bekezdéseiben, az 591. § (2) bekezdésében, valamint a 606. § (3) bekezdéseiben foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, ekörben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a terheltek felmentésére, illetőleg velük szemben az eljárás megszüntetésére vonatkozóan nem merült fel ok, a cselekmény minősítése is alapvetően helytálló, pusztán az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokra figyelemmel szorult megváltoztatásra.

[9] A Be. 590. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel tehát a másodfokú felülbírálat korlátozott, az azonban a törvényi rendelkezések folytán a Be. 590. § (5) bekezdésében írt eljárási szabályok vizsgálatára, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre (amennyiben a terheltek fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni), a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre is kiterjed, továbbá a (7) bekezdésnek megfelelően hivatalból szükséges dönteni az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[10] A rendelkezésre álló iratok tartalma alapján a felülbírálat során megállapítható volt, hogy a törvényszék a vonatkozó eljárási szabályoknak megfelelően tartotta meg az előkészítő ülést, a szükséges törvényi figyelmeztetéseket követően az előírt előfeltételek fennállásáról körültekintően meggyőződve fogadta el a vádlottak bűnösséget beismerő és a tárgyalásról lemondó nyilatkozatát, majd alapította a büntetőjogi felelősséget a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira a Be. 565. § (1) bekezdése alapján.

A Be. 500. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezésből következően a bűnösség beismerésére vonatkozó nyilatkozat elfogadására tekintettel az ítéleti tényállás a vádirati tényállással egyezően került rögzítésre a jogszabályi előírásoknak megfelelően, ennek megalapozottságát a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem is vizsgálhatja.

[11] A fentiek szerinti másodfokú felülbírálat során tehát az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást a Be. 607. § (1), továbbá a 608. § (1) és 609. § (1) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, továbbá a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

A felülbírálat során összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, ennek során a fentebb meghivatkozott, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást a terheltek büntetőjogi felelőssége tárgyában, megfelelően eleget téve az indokolási kötelezettségének is.

A vádlottak terhére rótt bűncselekmény jogi minősítése az alábbiak szerint szorult pontosításra, módosításra.

[12] A Btk. releváns rendelkezéseit a 2025. évi XIX. törvény módosította 2025. június 15-i hatállyal. Az elkövetéskor hatályos anyagi jog szerint a 78/2022. (XII.28.) BM rendelet 3. mellékletében meghatározott anyag minősült új pszichoaktív anyagnak (elkövetéskor hatályos Btk.459. § (1) bekezdés 33. pont).

Utóbbi rendelkezés a fenti törvénnyel hatályát veszítette, viszont hatályba lépett azon új rendelkezés, miszerint kábítószer a fenti rendelet 3. mellékletében meghatározott anyag (Btk. 459. § (1a) bekezdés). Fentiekből következően a vádlottak terhére rótt, a korábbi szabályozás szerint kábítószernek és új pszichoaktív anyagnak minősülő anyagok a jelenlegi szabályozás szerint immár egységesen kábítószernek minősülnek, az ezzel összefüggő elkövetési magatartások ténylegesen már nem alkotnak halmazatot, az új pszichoaktív anyag immár kábítószerkénti minősülésére figyelemmel, a kábítószerre történt elkövetéssel érintett mennyiségeket tehát összegezni kell. A vádlottak terhére rótt cselekmény a kábítószer-kereskedelem súlyosabb megítélésű alakzata, annak minősülése az elkövetéskor még új pszichotróp anyagnak minősülő szerek hatóanyagtartalmának hozzászámításával sem lehet súlyosabb, ilyen módon az elbíráláskor hatályban lévő Btk. rendelkezései összességében jelentősen kedvezőbb elbírálást biztosítanak a vádlottak számára, ezért cselekményüket a Btk. rendelkezései alapján kellett elbírálni.

[13] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által feltárt és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, az utóbbiakat azonban szükséges volt kiegészíteni azzal, hogy I.r. és III.r. vádlott is a rendelkezésre álló adatok szerint rendszeres kábítószerfogyasztó volt, ami a személyiségükben rejlő társadalomra veszélyesség komolyabb fokára utal. I.r. vádlott az első ízben történt lelepleződését követően gátlástalanul folytatta tovább a bűnös tevékenységét, nevezett vezető szerepe mellett további súlyosító tényező a másokat bűnbe vivő szerepe. Mindemellett II.r. és III.r. vádlottak is önként aktívan vettek részt a bűncselekmény elkövetésében, társtettesként kerültek elítélésre, a bűncselekménysorozat haszonélvezői voltak, mindemellett pedig mindhárom vádlott vonatkozásában jelentős súlyosító nyomatékkal bír az a körülmény, hogy a kereskedői tevékenység kiemelkedő volumenű, a jelentős mennyiség alsó határának közel ötvenháromszorosát kitevő mennyiség. Az elsőfokon eljáró bíróság tehát semmilyen módon nem értékelte azt, hogy a lefoglalt kábítószeres hatóanyagtartalma a bűncselekmény súlyosabb minősítését megalapozó jelentős mennyiségen túl a különösen jelentős mennyiséget is többszörösen meghaladta.

A fentiek szerint értékelésre szoruló újabb súlyosító körülmények jelentős nyomatéka a büntetéskiszabási tényezők elsőfokon történt értékelése folyamatában figyelmen kívül maradt, ebből is következően az elsőfokon kiszabott joghátrány alkalmatlan a szankcióalkalmazás kettős céljának együttes megvalósítására, ilyen módon mindhárom vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetés és a mellékbüntetések súlyosítására kellett sort keríteni.

[14] A törvényszék a II.r. és III.r. vádlottaknak a bűncselekmények elkövetésében játszott, óhatatlanul kisebb szerepére tekintettel, velük szemben enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki a szabadságvesztés büntetéseket és további enyhítésként a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot is megállapított.

I.r. vádlott vezető szerepe nyilvánvalóan aggálytalanul megállapítható az ügyben, ez az esetben súlyosító körülmény, ugyanakkor a vezető szerep hiánya II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában nem értékelhető enyhítő tényezőként. II.r. és III.r. vádlottak kisebb cselekvősege a büntetési tételkeret alsó határában meghatározott büntetéssel kifejezhető, ezen túlmenően azonban az enyhítő szakasz alkalmazása és az enyhébb végrehajtási fokozat meghatározása a vonatkozó törvényi előfeltételek hiányában velük szemben nem indokolt.

Mindemellett a másodfokú bíróság osztotta azon elsőbírői álláspontot, miszerint II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában nem állnak fenn azok a körülmények, amelyek a megfelelő vagyonnal, illetőleg jövedelemmel történő rendelkezés tényét esetükben minden kétséget kizáróan alátámasztaná.

Az egységes ítélezési gyakorlat értelmében (Kúria Büntető Kollégium a 25. BK vélemény) a kereset, illetőleg a jövedelem megfelelő összeget elérő volta mellett minden esetben figyelemmel kell lenni a terhelt keresetét, jövedelmét terhelő esetleges törvényes tartási kötelezettségein túlmenően a maga és a tartásra szoruló családtagok minimális létfenntartását biztosító kiadásokra, a pénzbüntetés kiszabásának alapjául csupán a fenti kiadások fedezetét meghaladó kereset, illetőleg jövedelem szolgálhat, így jelen ügyben a két szóban forgó vádlott vonatkozásában nem lehet megalapozott következtetés vonni arra a rendelkezésre álló adatokból, hogy a terheltek a pénzbüntetést a maguk és tartásra szoruló családtagjaik megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetükből, jövedelmükből – akár részletekben is, de – képesek megfizetni.

Összességében értékelve az érintett terheltek vagyoni viszonyait, nem állapítható meg, miszerint bármelyikük megfelelő ingó vagy esetleg ingatlan vagyontárggyal rendelkezik, amelynek ténye megalapozná a pénzbüntetés kiszabását.

[15] Az I.r. és III.r. vádlottal szemben alkalmazott vagyoneklobzások jogalapjaként az elsőfokú bíróság határozata az alkalmazott jogszabályok sorában rögzítette a kiterjesztett vagyoneklobzás jogintézményére történő hivatkozást, ezen túlmenően pedig a törvényszék a szóbeli indokolásában is részletesen indokolta, hogy ezen jogintézmény pontosan mely indokok alapján és miként került alkalmazásra nevezett terheltekkel szemben. Az I.r. vádlotti védelem utóbbiakkal ellentétes álláspontja tehát nem foghat helyt, a II.r. vádlotti védelmi érveléssel szemben pedig a másodfokú bíróság mindenben osztotta a törvényszék fentiekkel kapcsolatos részletes indokolásában rögzített álláspontját, a vádhatóság vádiratában indítványt tett a vagyoneklobzás alkalmazására, annak összegszerű kijelölése sem köti az elsőfokon eljáró bíróságot, ezzel összefüggésben a súlyosítási tilalom nem áll fenn, a Be. ezzel kapcsolatos szabályozása ez esetre nem vonatkoztatható.

A másodfokú felülbírálat terjedelmére vonatkozó jogi szabályozásból következően nyilvánvalóan korlátozott felülbírálat esetében is a fellebbviteli bíróságnak döntenie kell az

egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is, jogi érdek hiányában azonban a II.r. vádlotti védelem nem hivatkozhat az I.r. és III.r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzás jogellenességére, még abban az esetben sem, amennyiben a terhelt-társsal szembeni vagyonek Kobzással érintett érték vonatkozásában bármiféle vagyoni érdeket kívánna érvényesíteni, hiszen az ügyben csak egyfajta, terhelti státuszban szerepelhet, emellett vagyoni érdekeltként nem léphet fel.

[16] Figyelemmel arra, hogy jelen ügyben is fennáll annak szükségessége, hogy a vádlottaktól lefoglalt, a tulajdonukat képező, vagyoni értékkel bíró ingóságok a velük szemben alkalmazott vagyonek Kobzás és terhükre rótt bűnügyi költség összegét legalább részben fedezzék, az ítéltábla a terhelték részére a fentiek szerint kiadni rendelt mobiltelefonokat a fentiek biztosítására a Be. 323. § (1) bekezdésének alkalmazásával visszatartotta, egyúttal a Be. 321. § (5a) bekezdésében foglaltak alapján tájékoztatta az érdekelteket az egyéb részükre kiadandó dolgok vonatkozásában az azok átvétele elmulasztásának jogkövetkezményeiről.

[17] A másodfokú felülbírálat eredményeképpen tehát az ítéltábla a fentebb részletezett vonatkozásokban az elsőfokú ítélet rendelkezéseit a Be. 606. § (1) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta, I.r., II.r. és III.r. vádlott terhére rótt cselekményeket egységesen társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette, mindhárom vádlott szabadságvesztés büntetésének mértékét az ügyben releváns mértékes ügyészi indítvány által meghatározott tartamra felemelte, egyúttal mellőzve a halmazati büntetésre utalást.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet – miután a további rendelkezései törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján rendelkezett az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozathozatal napjáig bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról és annak konkrét módjáról, valamint a Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költséget és rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2025. november 27.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2025. május 15. napján kihirdetett, 21.B.21/2025/51. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. november 27.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke